

Uzasadnienie do Uchwały

Skarżący skierował do Rady Gminy skargę na Wójta Gminy w Czerminie dotyczącą prowadzonego postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej przewidzianej w art.88 ustawy o ochronie przyrody za nielegalne usunięcie dwóch wierzb. Skarżący zarzucał, że jego prawa w prowadzonym postępowaniu zostały naruszone i że bezzasadnie nie przyznano mu należnych praw strony.

W sprawie wystąpiły wątpliwości, czy skarżącemu przysługują w prowadzonym postępowaniu uprawnienia strony. Powołując się na utrwalone orzecznictwo sądów administracyjnych, **w konkretnym przypadku skarżący nie posiada prawa strony**. Jak bowiem wskazano w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 marca 2007 r. (sygn. akt II OSK 428/06,) podmiotem mającym interes prawny w sprawie wymierzenia kary pieniężnej decyzją administracyjną, a więc **stroną postępowania, jest wyłącznie ten podmiot, który dopuścił się czynu, za który ustawodawca przewidział tę karę. Nie może natomiast być uznany za stronę w postępowaniu prowadzonym w sprawie wymierzenia kary pieniężnej inny podmiot (np. ten, na którego gruncie rosły drzewa, lub który zawiadomił organ o wycięciu drzew i domaga się zastosowania kary wobec innego podmiotu)**. Stanowisko to nie budzi już wątpliwości, a pogląd wyrażony w tym wyroku jest podzielany zarówno w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego, jak i wojewódzkich sądów administracyjnych (por. wyroki NSA z dnia 29 lutego 2012 r., sygn. akt II OSK 2383/10, z dnia 26 lutego 2014 r., sygn. akt II GSK 1916/12, postanowienie NSA z dnia 21 lipca 2010 r., sygn. akt II OSK 1425/10, wyrok WSA w Szczecinie z dnia 7 maja 2015 r., sygn. akt II SA/Sz 1157/14, wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 stycznia 2015 r., sygn. akt IV SA/Wa 2188/14).

Celem prowadzonego na podstawie art. 88 ustawy o ochronie przyrody postępowania jest wyłącznie wymierzenie kary sprawcy nielegalnego czynu, a nie zadośćuczynienie właścicielowi drzew.

Dowody zebrane w postępowaniu administracyjnym nie potwierdziły jakoby osoba wskazana przez skarżącego dopuściła się nielegalnego usunięcia drzew, zatem brak było podstaw, aby Wójt wydał decyzję o nałożeniu na tę osobę kary pieniężnej. W toku postępowania uzyskano informacje z Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej o sile wiatru w okresie miesięcy II – III 2020 r., który potwierdził występowanie silnych wiatrów, w tym o prędkości 22 m/s, które kwalifikują się jako wichura mogąca łamać drzewa i mogły być przyczyną przewrócenia się drzew.

Skargę należało uznać za bezzasadną.

